

עין משפט
נר מצוה

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) סוכה מסת. חגיגה ח. ר"ה
ד. ג. חגיגה ט. ופילה כ.
מגילה ה. א. א. לקמן ט. ע.
ד. ע"מ"ש ש"מ ר"ה דף ד.
ד"ה פ"ר קש"ב ש"ס
ספרי סופרים, ט. וינקרא
טו. א. ויסתכל עני.
א. סוכה פ"ד, ח. ויזכיר
א. א.

א. מ"י פ"י מהל' תמידין
הלכה י"א.
ד. ב. מ"י פ"א מהלכות
חגיגה ה'לקמן' הלכה ז'
סגמ עשין רכט:

תוס' ישנים (המשך)
ברכת המגן. שיר. פירש
בן צוטרם דלא תפירש שיר.
ומורה בפירושו וכן פי'
תלמיד ש"מ ק"ה (ד. ב.
ד"ה פ"ר קש"ב ש"ס ר"ה
פ"י' ט. א. ויסתכל עני.
מלמח על השמיטה. אכל
גראה לרבינו הוקן ללענין
מומרים של בית הכנסת
אמר הסת. דנין פ"ר אחד
ואר"א אחד דרובם בפר
אחד ואר"א אחד
דש"מ. ופירש בקוטרם
דכתיב ויחמור כל אהרן קח
לך עגל בן בקר לחמטת ואיל
לעולה דרש שמי וינקרא
טו. א. ויסתכל עני.
המהלך לרבינו הוקן ללענין
למען דרש שמי וינקרא
טו. א. ויסתכל עני.
למען דרש שמי וינקרא
טו. א. ויסתכל עני.
למען דרש שמי וינקרא
טו. א. ויסתכל עני.
למען דרש שמי וינקרא
טו. א. ויסתכל עני.

פ"ר קש"ב. פירש"י רגל לעלמו שאין יושבין בסוכה קרנן לעלמו שאינו צדק פרי החג ברכה לפני עלמו דאמרינן ציוס שמיני חג העלמא הזה וצממספמ"א משמע שמדרכין את המלך שנאמר ציוס השמיני שלח את העם ויצרכו את המלך והשתא לא הוי האי ברכה כי היא דלמיא צפוק לולב וערבה (סוכה דף מו.) כסס שז' ימי החג טעונין קרנן שיר ברכה ולינה קך שמיני טעון קש"ב ומסקינן מאי ברכה ברכת המזון ותפלה ואין לחוש בךך דממה נפשך למאי דבעי למפרש התם ברכה היינו זמן ע"כ לא הוי כי היא דהכא דהא ברכה דהכא לא הוי זמן זמנן חשיב ליה הלא בלעני נעשיה ור"ת מפרש ברכה לפני עלמו ברכת המזון ותפלה כי ההוא דהתם ורגל לפני עלמו מפרש לענין לניה שטעון לניה ליל מוצאי יו"ט האחרון וכל ז' ימי החג טעונין לניה דגמרינן מפסח דכתיב ביה [דברים טו] ופנית בצקר והלכת לאהליך אי חשכר לומר והלכת לאהליך אל אחת צמורימ דזיו"ט חייב בצריית פנים בעזרה ולא תיקשי לניה כל ז' מי איכא דיש לומר דמי שלח הציא חגיגתו ציוס ראשון והציא בחד משאך הימים צריך לגון בלילה שלאחריו ור"ת תיפוק ליה דטעון לניה משום שלמי שמחה דהווי כל ח' דתנן (דף סד ע"ב) והלא והשמחה ח' ופיר' צבאר ימות השנה אם מציא קרבן טעון לניה דכתיב פניית ופנית בצקר וגו' למלמד שכל הזבחים טעונים לניה פי' זבחים דומיא דפסח מניין לרבות עופות מנחות ועלמ' ת"ל ופנית כל פינות שאתה פונה לא יהו אלף מצבוק ואילך וי"ל דמשכחת לה דלא מייתי קרבן צו ציוס כגון ששלח שלמיו אמתלו דאלתלן לשני ימים ולילה אחד ועוד דכפ"ק דחגיגה (דף מו.) תניא ושמת בתוך לרבות כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן בפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב) דאפילו בזכות נקיה ויין ישן וצב"א לא משכחת שמחה שמונה כחכל יום ראשון להיות זבחת דבשלמא דלחמטול לא משכחת לה דבעינן זבחה בשעת שמחה וליכא אלף דכפירש בבכות נקיה ויין ישן והכי אמר זירושלמי פרק קמא דברכות וטעוניה לניה זמה דברים אמורים כשאין קרבן אכל יש עמה קרבן בלא כך טעון לניה מחמת הקרבן ובפרק דם חטאת (זבחים לו.) משמע קתא דטעוניה לניה כל שזעת ימי הפסח שכולן חשובין בלילה אחד גבי הא דתנן ר' טרפון אומר אם שכל צו ממחלת הרגל יבשל צו בכל הרגל ואמר בגמ' (שם) מ"ט א"ר ינחוק ופנית בצקר וגו' הכתוב עשאון כולן בצקר אחד ואע"ג דלא קיימא מסקנא הכי דפריך וי אין ונתר בגמ' מ"מ לענין לניה מסקנא דעשאון בצקר אחד כפשיטה דקרא שאחרי הרגל ישו צביתו וניחא השתא דשמיני עזרת וזכורים דטעונין לניה מתרבו מדכתב ופנית כל פינות שאתה פונה כדדריש בסיפרי ח' ימי החג דמזריך לכו היקשא צב"ק דר"ה (דף ד.) מתיקס חג הסוכות לחג המנוחות מה חג המנוחות טעון לניה חף חג הסוכות טעון לניה דמי משום דכתב ופנית היא לילה אחד להכי אמרינן היקשא לכל ז' חג המנוחות שכל הרגל חשיב בצקר אחד וניחא נמי א"כ דקאמר צפ' לולב וערבה (דף מו.) שכסס שז' ימי החג טעון קרבן לניה מתיקס דש"ק אומר שמיני רגל בצרני עלמו לענין לניה אמאי קרי ליה רגל בצרני ועלמו דין דכל ז' ימים שלפניו טעונין לניה בלי הפסקה ועוד מדקאמר בסיפרי אפי' עופות ומנחות כמו לניה דרגלים א"כ משמע דרגלים נמי יוס א' ומו לא והיא דפ' דם חטאת י' לא קשה דמעיקרא דאי"ס דלר' טרפון הכי הוא דטעון לניה כל ז' דהכתוב עשאון בצקר אחד וצממספמ"א לא קיימא הכי אלף דכפירשית ור"ת יסד צממריש שלו שמיני קודש ללינה ושלשים ידחס כאשר אכלים טעונין על ז' ימים דאמר צפרק בתרא דמועד קטן (דף מ.) יוס אחד לפני החג וחג ושמיני שלו הכי כאן כ"א: ש"ר בפני עצמו לציבור שער מלואים ופיעיר ראש חדש לאפוקי עזרת דשעיר אחד דהא עזרת נמי קריבין צו צ' שעירים דשעיר האמור צב"ת חין חן שער האמור צבחום הפקודים דאמר דש"ק דזבחים (דף ק.) שעירי עזרת מועד ודנין חן וכן משמע צפ' התכלת (מנחות דף מו. ע.):

(א) לענין פ"ר קש"ב. פייס לעלמו שאין פייס צפרי החג אלא המשמרות שכל המשמרות שגונות ומששקות ביה לפי חשבון סדרן כמו ששינו במסכת סוכה (דף נה.) אכל פר של שמיני צמחלה מפייסין עליו: זמן לעלמו. לזכך שהחיינו: רגל לעלמו. סוכות עליו: קרבן לעלמו. שאין קרבנו שיה לכל שאר ימות החג שכולס פרים מרובים ואיליס שניס וי"ד כבשים וכלן פר אחד איל אחד ושזעה כבשים: שיר לעלמו. שאין שירו שיה לכל שאר שירות ימי החג כל שיר ימי החג מדבר מעין גול מתנות עניים וזאתן של חול המועד מפורש צמ"כ סוכה (סס.) המוצי"ה ושל שמיני עזרת אינו מעין אסף ולא פירשו לנו לחוה שירו ז': ברכה לעלמו. ברכה שהיו מדרכין לתפלת חיי המלך כדמפורש צמ"ס דסוכה פ"ד [ד' על שם ציוס השמיני שלח את העם ויצרכו את המלך מ"א ח.) שטעונין דראשון הוא. אלמא טפל ידידיה הוא: דנין פר אחד ואיל אחד. עזרת מוסף יוס הכפורים פר אחד ואיל אחד ועזרת שמיני מלואים פר אחד ואיל אחד דכתיב (ויקרא טו) קח לך עגל בן בקר לחמטת וגו': איל אחד הוא. שהיה קרבן לציבור וזאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עוים לחמטת ואיל אחד לעולה הוא האמור צפיהם א למוספין: הם חד לחובת היום. ההוא דלחרי מות חובת היום ואינו קרוי מוסף ולא כתיב התם מלמד עולת הצקר דכתיב בכל המוספין מלמד עולת הצקר דמשמע זה מוסף על דבר יוס ציומו: לאפוקי עזרת דפרויימו חובת היום ניהו. לחובת שמי הלחם (שם סס עב) והקרבנם על הלחם וגו' ואיליס שניס וצבוחת היום דמלואים איל אחד הוא דהוא: דנין פר (א) שלו. דמלואים משלו הוא דכתיב קח לך עגל זבוחיה"כ נמי איכא פר ואיל משלו זבחת יבא אהרן אל הקדש צפר בן בקר וגו' [ויקרא טו] לאפוקי עזרת ורשא השנה לציבור ניהו: ועשה

תורה אור השלם

1. ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחמטת ואיל ללענה תמימים ודקרב לפני ז'
ויקרא ט ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לענין ד"ה ומן ור"ה קרבן ור"ה שיר ור"ה ברכה הכל דבור אחד: (ב) שם ד"ה לאפוקי עזרת כ"י לזבחת שני הלחם דכתיב ב' (א) שם ד"ה וינין פר ואיל שלו. דמלואים דמשלו הוא:

מוסף רש"י

פ"ר קש"ב. ראה מוסף רש"י ר"ה ד. ב. מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג. שלח הציא חגיגה ציוס הראשון של חג (חגיגה ט.) ויר"ט האחרון של חג. חג שמיני עזרת ואפי' חג בפני עלמו הוא הוי שטעונין ללחטון (שם ט.) איל אחד הוא האמור כאן. צמורת הכהנס ואיל אחד לעולה (קטן טו.)

תוס' ישנים

פ"ר קש"ב. רגל פירש בקוטרם שאמר חג שמיני עזרת הוי. ורבינו חס פירש שטעון לניה. ור"ת פירש שזוהי גזרת מלמד דלאמרינן ממועד קטן (דף ט.) ור"ת יקרא שמיני צממריש דשמיני קודש ללינה ושלשים ידחס כאשר אכלים ינחס יוס השמיני וקשה לי לנהלו דלאפוקי כל חד דחגיגה ע"ס פ"ר קש"ב. ובכנה. פירש הקוטרם ברכת המלך דלאמרינן צממספמ"א (סוכה פ"ד.) ואין לחות דייבית את המלך היינו מלכו של עולם. דבמ"ק [ט. א.] דרש ליה כדילא גבי שלמה. ור"ת מפרש דהיינו ברכת המזון ותפלה שאומר בן יוס שמיני עזרת. והציא והיה מלחמטין פרק לולב דהוא (סוכה מו.) א"ל כסס שזעת ימי החג טעונין לניה ברכה לניה. קך שמיני עזרת וי. ופירן מאי לאו ונין, לא המלך היינו מלכו של עולם. ברכת המזון ותפלה. מתיקס אומר רבינו הוקן דאין צו ראה ד"ל ששהיה רזה לומר מתחלה דכרבה היינו ומן ע"כ לא הוי כי היא (דהלל) שהרי צב"ק [בבב] הוי כלא הונו כלא הוי נמי אי ברכה דהכא הוי

נמי דהוא מזי לשנויי הכי אלא האמת מתוך לו דכולי לעלמא מודו הכא דמשלו הוא מציא דקרא מפרש ואולי: לאפוקי

לאפוקי